

Basın Açıklaması

Danimarka Başbakanının Antisemitizm Yorumu İslam'a Karşı Duyduğu Nefretin Bir Yansıması

Birkaç gün önce Danimarka Başbakanı Mette Frederiksen, işgal altındaki Filistin'e resmi bir ziyarette bulundu. İşgal altındaki Kudüs'te Yahudi varlığı Cumhurbaşkanı Reuven Rivlin ile görüştü. Ayrıca Auschwitz'in kurtuluşunun 75.'inci yıldönümü kutlamalarına katıldı.

Filistin halkının soykırımını üzerine kurulan bir devlette, soykırım kurbanlarını anmak sadece ikiyüzlülük değil, aynı zamanda kurbanlarla alay etmektir. Gazze'de binlerce masum kadın, yaşlı ve çocuk katili Benjamin Netanyahu gibi savaş suçlularının, törende bir konuşma yapması utanç verici.

Mette Frederiksen, ülkeden ayrılmadan önce yaptığı açıklamada Danimarka'daki Müslümanları antisemitizmle suçladı. Bazı ülkelerden gelen "göç"ün, Danimarka'da bir antisemitizm artışına yol açtığını iddia etti. Açıkça Müslüman ülkeleri kastetti. Antisemitizm gibi Avrupa'da derin köklere sahip bir şeyin, Müslüman fenomeni olarak betimlenmesi mantıksız. Özellikle de Randers kasabasında Yahudilerin mezar taşlarını tahrip eden Neo-Nazilerin Danimarka kökenli olduğu düşünüldüğünde. Yakın zamanda Danimarka'daki Yahudilerin mektup kutularına sarı boyayla yıldız işareti koyanlar da keza Danimarkalıydı.

Müslümanların göç ettiği ülkeler, antisemitizm konusunda tamamen farklı bir tarihe sahip. Yahudiler, İspanyol Engizisyonu gibi kanlı Avrupa zulmünden kaçtıklarında, sığınacak bir yurt bulamamışlardı. Sadece İslam'ın hüküm sürdüğü İslam toprakları onlara kucak açmıştı.

Danimarka'da Yahudilere karşı nefret yüzyıllardır var. 1819'da Yahudilere karşı yapılan zulümler o kadar şiddetliydi ki, Kopenhag'a askerler konuşlandırılmış ve şehirde olağanüstü hal ilan edilmişti. Politiken, Jyllands Posten ve Berlingske gibi ana akım Danimarka gazeteleri, 20.yüzyılda Yahudi karşıtı duyguları körüklemek için çok gayret sarf etmişlerdi. Antisemitizm bir normdu. Bugün İslam karşıtlığının bir norm olduğu gibi. Avrupa'nın karanlık antisemitizm geçmişini Müslümanlara atfetmek, sadece olgusal ve tarihsel bir cehalet değil, aynı zamanda manipülatiftir.

Bu propaganda çerçevesinde Başbakan, Müslümanların Siyonist işgal eleştirisini antisemitizm olarak tasvir etmek istiyor. "İsrail" adındaki devleti eleştiren herkesi damgalayacak belirli bir tanım kullanıyor. Ancak Müslümanların Filistin'e özgürlük çağrısı, tüm Yahudilerle savaşmaya yönelik bir çağrı değil. Gayri meşru "İsrail" işgalini sona erdirmeye çağrısıdır. Müslümanların Filistin'deki işgale karşı askeri güçle direniş sergilemesi hakkı, Danimarkalıların 1940'larda Almanlara karşı sergiledikleri direnişten pek farklı değil.

Bu açıdan, ulusal mahkemede verilen Monzer Abdullah kararı, "İsrail" in eleştirilmesini suç sayan siyasi bir karardır. Monzer Abdullah, Cuma hutbesinde "İsrail" in acımasız Filistin işgalini eleştirdiği için cezaya çarptırıldı. Hutbe Yahudilerin geneliyle ilgili değildi. Hutbede işgalin ortadan kaldırılmasının ancak geleneksel askeri güçle gerçekleşebileceği belirtildi. Bu, Yahudilere karşı bir savaş ilanı değil. Öte yandan bu, Filistin, Keşmir veya Afganistan'da olsun, herhangi bir askeri işgale karşı doğru İslami bakış açısıdır.

Antisemitizm uzun zamandır Filistin işgaline karşı eleştirel sesleri susturmanın siyasi bir aracı haline gelmiştir. Ancak tonlarca siyasi karar verilirse de Müslümanlar bunu asla kabul etmeyeceklerdir.